

[Niels Frederiksen.]

gering og Rigsdag taler paa Erhvervenes Vegne uden at have de to talrigste Samfundsklasser i Folket med, nemlig den danske Arbejderbefolkning og de danske Husmænd. Tilhører Arbejderen ikke dansk Erhvervsliv, frembringer han ikke ved sin Tilstedeværelse og sit Arbejde erhvervsmæssigt maaske meget mere end de høje Herrer, der har rettet denne Henvendelse til Regering og Rigsdag? Er den danske Husmand, der ikke vil gaa med til Henvendelsen, som den foreligger, ikke lige saavel Repræsentant for dansk Erhvervsliv som de Herrer, der tiltager sig den anmassende Stilling at ville være Talsmænd for dansk Erhvervsliv?

Denne Henvendelse udtrykker snæversynede Klasseinteresser, som vi fra vort Parti under de nuværende Forhold maa afvise som uberettigede, uretfærdige og ubeføjede.

Hvad angaar Arbejdsprogrammet, lagde jeg særlig Mærke til det varme Forsvar, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal førte mod at ophæve Formueskattelettelsen, saaledes som det er foreslaaet. Jeg kan godt tænke mig, at et Forsvar for denne Skattelettelse er meget nødvendigt, og jeg er ikke utilbøjelig til at tro, at det ogsaa er meget nødvendigt overfor enkelte Medlemmer indenfor det ærede Medlems eget Parti. Jeg kan ikke vide, om ikke de Medlemmer indenfor Venstre, som kun nødtvungent gik med til denne Skattelettelse, nu da Virkningerne af den foreligger, muligt vilde være tilbøjelige til at gaa med til, at denne Skattelettelse ophæves. Man har da i hvert Fald Lov til at nære en vis Forventning i saa Henseende. Det er muligt, man bliver skuffet, det vil Fremtiden vise, men det forekommer mig dog berettiget, hvis disse ærede Medlemmer ændrede deres Syn paa Sagen efter at have set Resultatet, og naar det bebudede Forslag om Lovens Ophævelse foreligger.

Man har efter min Mening ikke Ret til at betegne det som en Frase, at denne Lov giver til de rige, thi det er en uomstødelig Kendsgerning, at denne Skattelettelse paa omkring 10 Mill. Kr. blev givet til et Faatal af de rigeste Mænd i Landet.

Jeg venter ogsaa, at man i den kommende Rigsdagssamling kan finde Ørenlyd og Tilslutning til Gennemførelse i dette høje Ting af en Trustlovgivning, der paa mange vigtige erhvervsmæssige Omraader værner den almindelige Befolkning mod økonomisk Overgreb fra Storkapitalens og Storvirksomhedernes Sammenslutning. Det er beret-

tiget at nære en saadan Forventning, da man fra Partiet Venstres Side tidligere har vist Villighed til at gaa ind for en Lovgivning som den af mig nu antydede.

Dernæst hilser jeg med Glæde den i Arbejdsprogrammet bebudede udvidede Jordlovgivning. Den, der arbejder med dette Spørgsmaal, som det er faldet i min Lod, maa erkende, at som Forholdene i Øjeblikket ligger, er der en Standsning i dette Arbejde for at skaffe Hjem og Virksomhed til Tusinder af unge danske Borgere, en Standsning, der i Særdeleshed er hidført af de økonomiske Forhold, saaledes som jeg før nævnte. Alle, der arbejder med denne Sag, maa indrømme, at Udstykningen næsten er standset overalt i det gamle Land, kun foregaar i uvæsentlig Grad; herovre paa Øerne er vi næsten ikke i Stand til at erhverve Jord til Udstykning til blot nogenlunde rimelige Priser.

En udvidet Lovgivning paa dette Omraade i Erkendelsen af, at det, det gælder om, ikke alene er at se paa de nuværende Jordbesidderes Interesser, men ogsaa at have Øre for og Villie til at skabe Tilstande, der muliggør for de kommende Slægter at udnytte deres Dygtighed paa bedst mulig Maade, en saadan Lovgivning er baade paa krævet og forsvarlig, og derfor hilser jeg med Glæde Regeringens Tilsagn om en saadan udvidet Lovgivning.

Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder vedrørende denne Sag, men vil dog gerne i denne Forbindelse anføre, at der er et Sted, hvor det har vist sig, at Arbejdet kan foregaa stærkere end i den øvrige Del af Landet, nemlig nede i de sønderjydske Landsdele, hvor Arbejdet i Sommer har resulteret i, at vi har købt ret betydelige Arealer. Det er ganske særlige Forhold, der muliggør at udrette et Stykke Arbejde der, nemlig de driftsmæssige Tilstande, som findes indenfor det sønderjydske Landbrug, og som betinger, at Udstykningen kan foregaa billigere og lettere dernede end i det øvrige Land.

Men vi trænger til en Udvidelse af Lovgivningen, hvis man vil naa det Maal, som det radikale Venstre har sat sig, nu støttet gennem Regeringens Bebudelse af kommende Forslag, nemlig at skabe Mulighed for, at de flest mulige, der egner sig dertil, kan faa Arbejde som selvstændige Landbrugere, et Maal, der er til Gavn for alle og til Skade for ingen, men erhvervsmæssigt af saa overordentlig stor Betydning gennem de heldige Virkninger deraf ogsaa paa andre Omraader vedrørende Virksomheders Igangsættelse.